

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

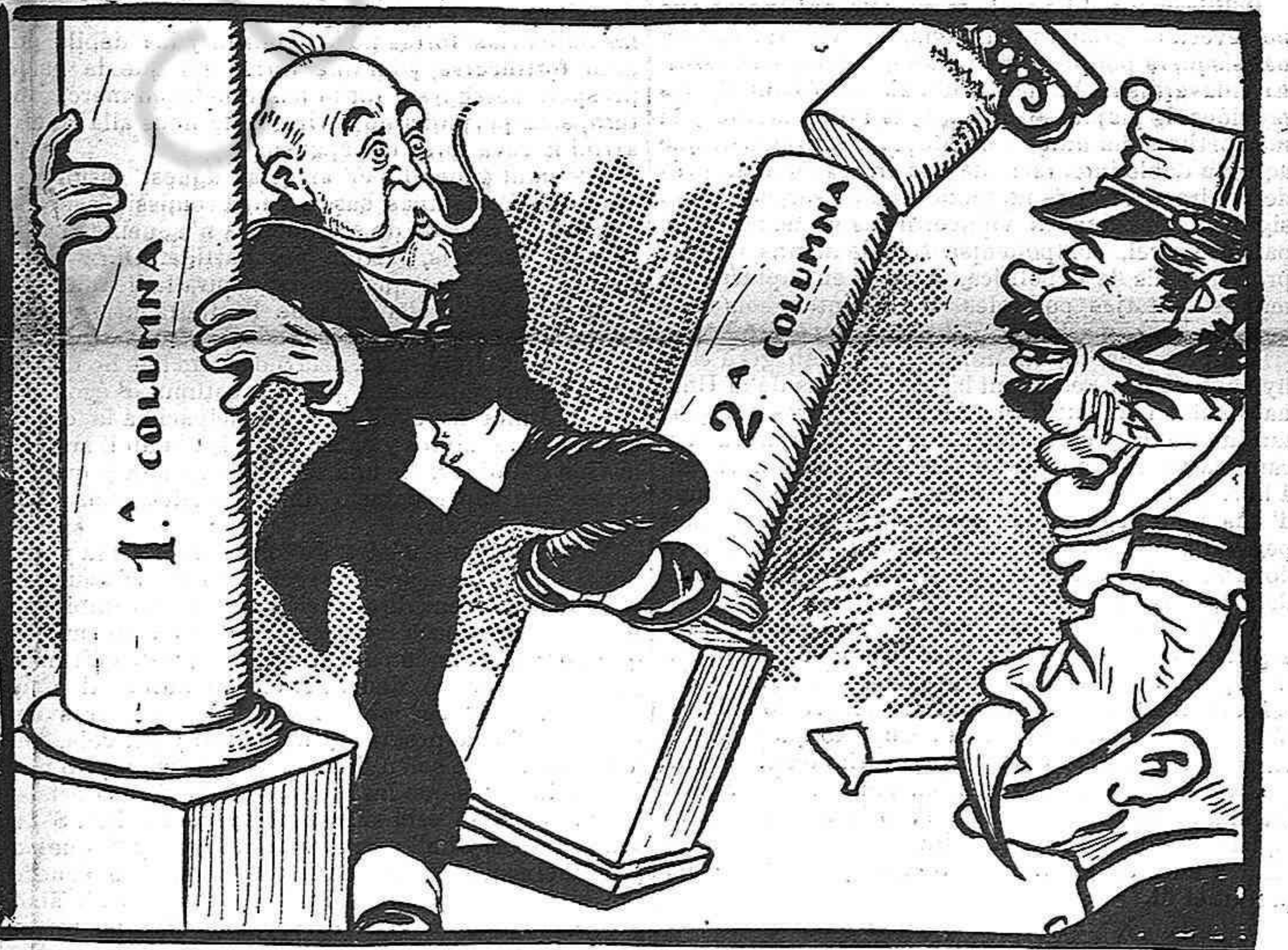
ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

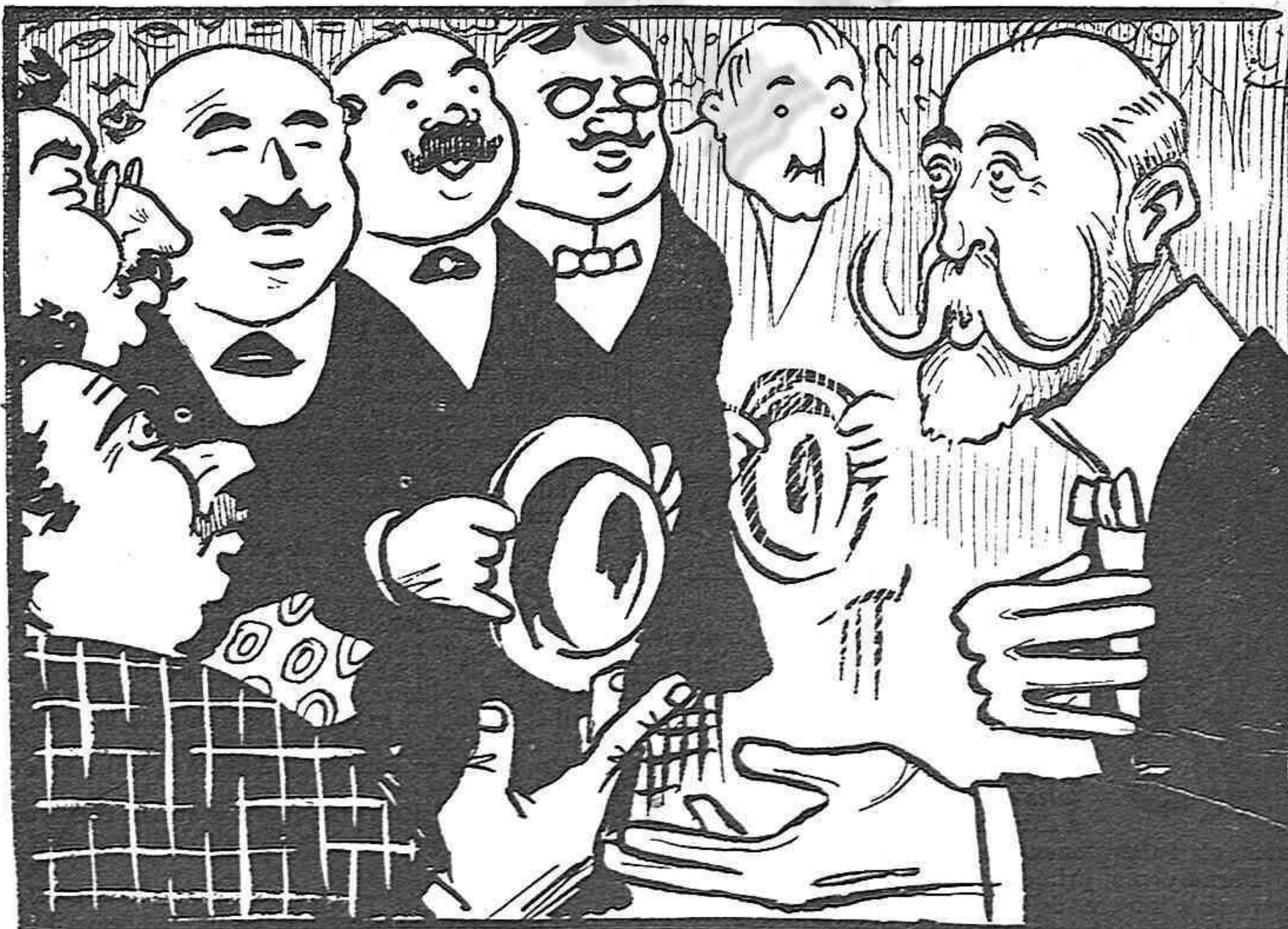
L' embolich dels Aranzels

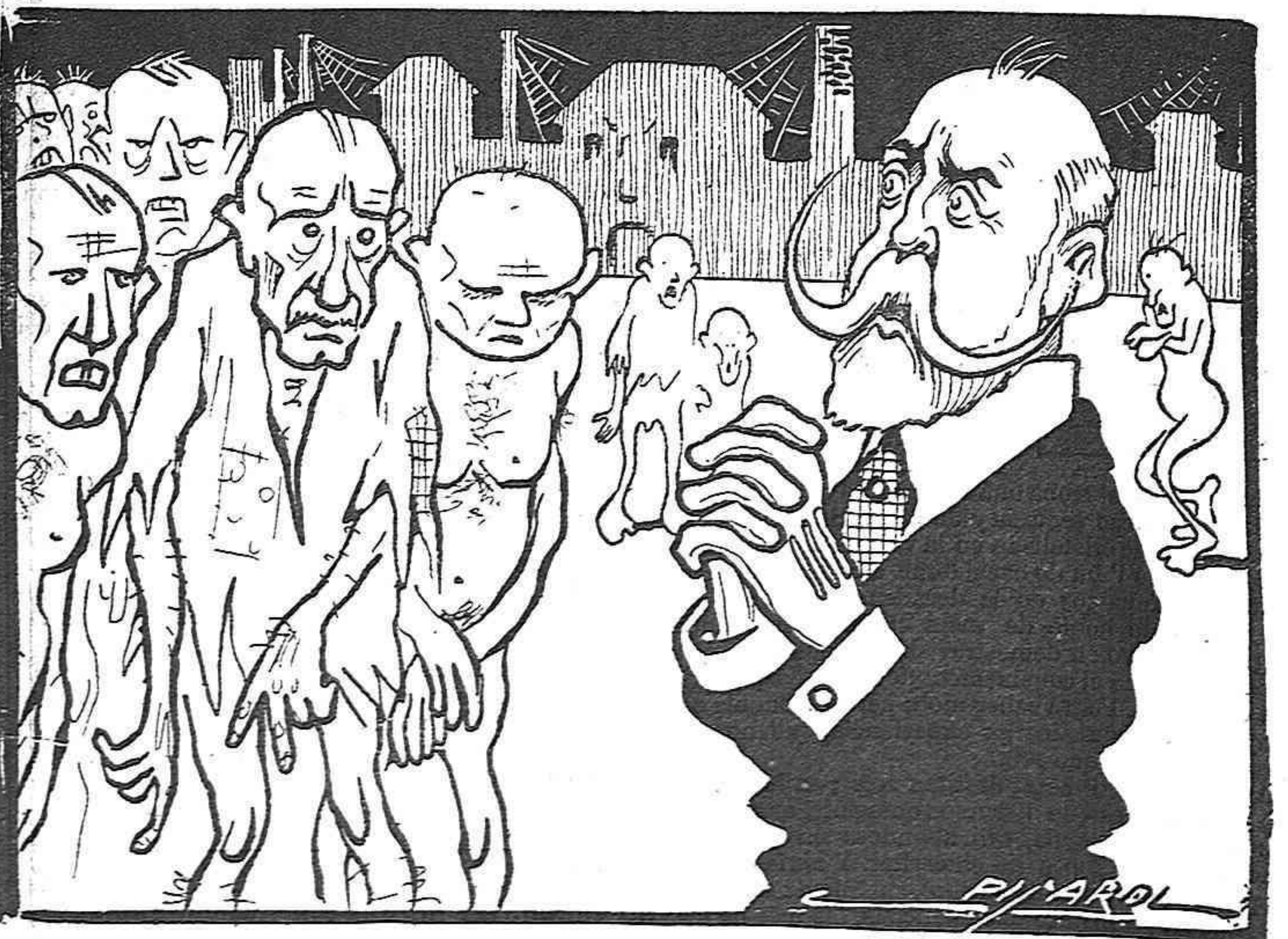
—Gracias á aquestas tarifas, ja veurán que anirán bé.

—¿Qué diuhen? ¿Que aixó 'ls molesta? No s' espantín; ho treurém.

—Vindrán productos de fora, y tot será baratet.

—Pero si no tenim feyna, díguins, ¿ab qué ho comprarem?

ELS QUE BADAN

la presa de possessió de 'n Benet y Colom

Y don Manuel deya al veureho: —Caballers, us heu tallat: el temps de las pantorrillas ja ha passat.

solidaritat catalana, en virtut del qual signé derrotat el Sr. Moret, candidat caciquista a la vice-presidencia de la Comissió permanent.

Tot es comensar. De moment, el Moret xich ja ha pagat la festa. Quán la pagarà el Moret gros? El día que 'l poble vulgui.

S' está constituïnt a Madrid un trust periodístich, en el qual hi han entrat alguns rotatius de importancia. S' assegura que corren fortes sumas de diner, y que no falta qui 's disposa a vendre's la independència, posantse al servey del sol que més escalfa.

Però jo crech que 'l públich, que a la fi es qui sosté la popularitat y la importancia de la premsa, no tardará a notar la cosa, y sabrá cumplir ab el seu deber.

Quan els tals periódichs treballin més ó menos solapadament per la causa de la monarquia, será arribada l' hora de que 'l públich els hi apliqui la pena del talló: ull per ull; dent per dent; girada d' espatlles per girada d' espatlles.

A Inglaterra s' está fent actualment una activa campanya en defensa de que sigui concedit a las donas el sufragi polítich.

Jo, francament, ho trobo molt posat en rahó. Perque per tot arreu—y suposo que a Inglaterra succehirá lo mateix—son tantas las donas que portan las calsas, que privarlas de votar, es ferlas víctimas de una verdadera expoliació.

Parla El Imparcial dels nous aranzels y diu que s' ha de atendre ab preferència l' interés del consumidor, y que no hi fa res que morin dos ó tres dotzenas de fábriques.

Es a dir, segons El Imparcial, las fábriques avuy existents a Espanya no passen de tres dotzenas.

Per a sentar unas afirmacions tan estupendas, ¿saben que 's necessitan tres dotzenas de bemols?

Llegeixo: «Parece que entre el gobernador civil y el coronel Brasa, jefe del cuerpo de policia, ha surgido un choque por disconformidad en la interpretación que cada cual dá a su misión respectiva.»

Inflamable el de Bivona y en Brasa sense apagar-se, ara si que pot ben dirse alló. «Del foch a las brasas.»

Diu un periódich: «El conde de Romanones ha conferenciado con el gobernador civil de Madrid, con objeto de organizar la corrida regia que se celebrará el día 3 de junio.»

Ja veuhem com comensan a realitzar las esperansas que va fer concebir en Romanones ab el seu viatge a Catalunya. Ab una bona corrida de toros a Madrid, a veure si de una vegada 'ls catalans ens donarem per satisfets!

Diu La Veu de Catalunya, al donar compte de la aparició d' El Poble Catalá, convertit en diari: «Per molts anys sápigas treballar per la catalanizació de las masses republicanas.»

Catalanas son las masses republicanas de Catalunya, y per lo tant no es necessaria la seva catalanizació. Millor será que 'ls companys de causa 's dediquin a la republicianizació dels elements catalanistas si aspiran sincerament a que l' ideal autonomista sigui una veritat.

S' ha fundat a Barcelona un Circulo Popular Monárquico.

Francament, aixó de Popular se dona castanyas ab lo de Monárquico.

Y 'l Circul en qüestió, ha tingut una pensada: la de nomenar presidents honoraris als senyors següents: Planas y Casals, Marqués de Marianao, Roig y Bergadá, Sagnier, A. M.ª Pons, Sostres Rey, Amat Sormani, Huelin, Henrich, y Maristany: total, deu. «Ja veuhem si abunda l' honor en aquest Circul! L' honor y 'ls trastos y mals endressos. Tant, que per colocalos, li bastará instal·lar-se en un sostre-mort.»

LA CARICATURA AL EXTRANJER

LA MARSELLLESA

—Liberté, Liberté chériel... (De L' Assiette au beurre)

Días enrera s' atribuhía al general Weyler la idea de donarse de baixa en el partit liberal y d' alta en el conservador.

Vels'hi aquí l' únich home polítich d' Espanya a qui li han de ser permesos aquests cambis.

Es tan estalviador de la roba, que res té d' estrany en ell una girada de casaca.

Ara s' ha descubert que si Napoleón va perdre la batalla de Waterloo, fou senzillament per tenir mal caràcter de lletra.

En efecte: va enviar una nota al general Grouchy, que havia de prestarli ajuda en un moment donat, y estava la nota escrita ab caracters inintel·ligibles.

La nota deya aixís: «bataille engagée» (batalla entaulada).

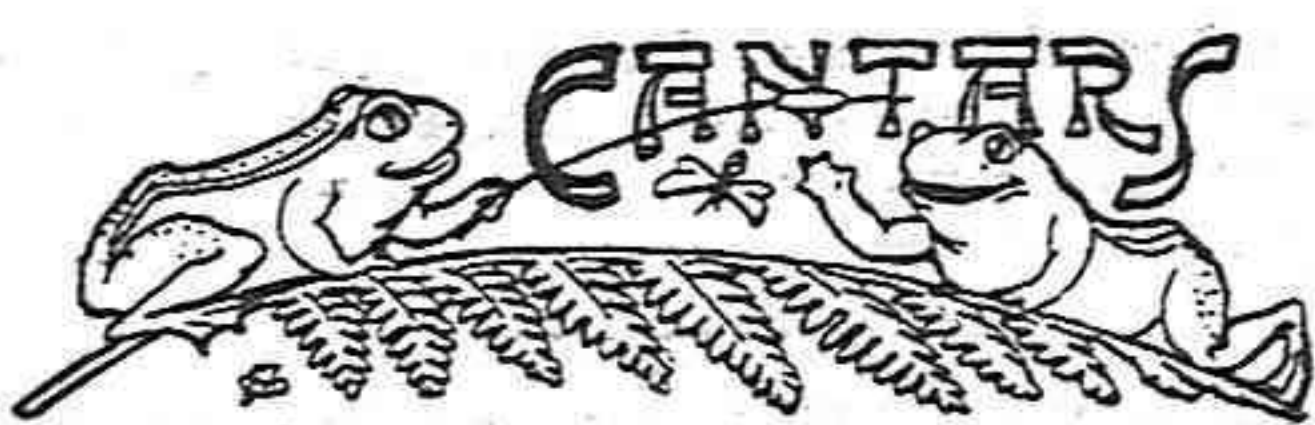
Al general Grouchy li va semblar que deya: «bataille gagnée» (batalla guanyada).

Y donant l' operació per resolta victoriosament, no 's va moure del lloch ahont se trobava.

Prenguin nota de aquesta anécdota els mestres d' estudi, pera dir als noys:

—Sobre tot, cuydeu de fer bona lletra. Una paraula mal escrita pot donar per resultat la pérdua d' un gran imperi.

No hi ha res més inútil que un consell, cual aplicació sigui impossible.—Confucí.

La paraula de 'n Moret sembla de paper de seda: suau, agradable, fina... pero desseguit se trenca.

No 'm donguis cops a la patria, que he dinat ara fa poch, y a més, ja regeix fa días la Lley de jurisdiccions.

—Bé, ¿que disolem las Cortes, ó las conservém ó qué? El País, ab molta fiema: —¿A mi qué me cuenta V.?

Italia té grans volcans; l' oncle Sam, temblors de terra; aquí tenim en Moret... ¡Cada nació té la seva!

L. WAT

A LO INSERTAT EN LO PENÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Es-ca-ro-la. 2.ª ANAGRAMA.—Lola—Olla. 3.ª TARJETA.—El amor en solfa. 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Miravet.

Un segona-repetida; veushoquí dit en un mot. ¡Hé! Com aquella carona, no 'n trobém anant pel mon. Gracia com la seva gracia y tot com la seva tot, es impossible trobarne. Segons diuhen, té xicot. No 'l conech a ters-inversa; pro m' hi jugaria 'l coll que quan se posa a mirarla, hi deu passar tot un jorn examinant las bellas artísticas d' aquell cos. Y acabo aquesta xarada fugint de la temptació.

CANONJA Y MARRICART

ENDEVINALLA

Estich al bell mitj de donas, y al mitj de monos y monas davant de nenas y nens y detrás del mon... M' entens...?

EUDALT SALA

TARGETA

ADELA SIAM CULERA

Ab aquestas lletas degudament combinadas formar lo títol de un drama catalá.

PEP PÓ

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9.—Població de Catalunya. 1 6 7 8 6 7 6 2.—Temps de verb. 5 7 8 8 9 7 9.—Futur. 9 7 5 9 8 3.—Nom de home. 1 9 4 2 3.—Temps de verb. 5 2 5 3.—Lleminadura. 8 3 2.—Temps de verb. 5 9.—Negació. 9.—Preposició. 1 9.—Aliment. 3 7 9.—Pecat. 5 9 1 9.—En l' hivern se gasta. 9 8 7 3 9.—Nom de home. 6 8 2 9 7 8.—Idem idem. 9 4 7 9 8 9 7.—Verb. 5 9 7 8 6 8 6 8.—Població de Barcelona. 1 7 6 1 9 7 9 8 9.—Nom. 7 6 1 9 7 9 8 9.—Nom de dona. 5 9 1 7 6 7 9.—Mols en tenen. 4 7 9 5 3 9.—Barriadat. 1 8 6 7 9.—Poble catalá. 1 2 3 4.—Apellido. 1 9 2.—Nom de home. 7 6.—Musical. 8.—Soma. 1 3.—Arbre. 1 6 7.—Preposició. 1 6 7 6.—Nom de home. 5 9 7 7 6.—Nom. 1 9 7 9 8 9.—Per vendre en las firas. 5 2 6 7 7 6 7.—Home valent antich. 1 2 7 4 9 7 3 9.—Temps de verb. 9 7 7 9 8 9 7 6 2.—Idem idem.

GUILLERM C. MIQUELET

CONVERSA

—¿Hola, Tomás, cóm es que no vols veni a festa majó? —Be, pero quin día marxas? —¿El día 31 de aquest mes? —Y a quin poble vas. —Ja te ho he dit avans.

J. TURRÓ

GEROGLÍFICH

PP VII I = a cc CI m s.

J. CARARACH

Caballers: El compte de la Vérola, Joan Massasachs, M. Verdera Riquer, Pep Serradell, Jaume Estela, K. Barret, Francés Cid y Pep Pó: Pega y més pega!

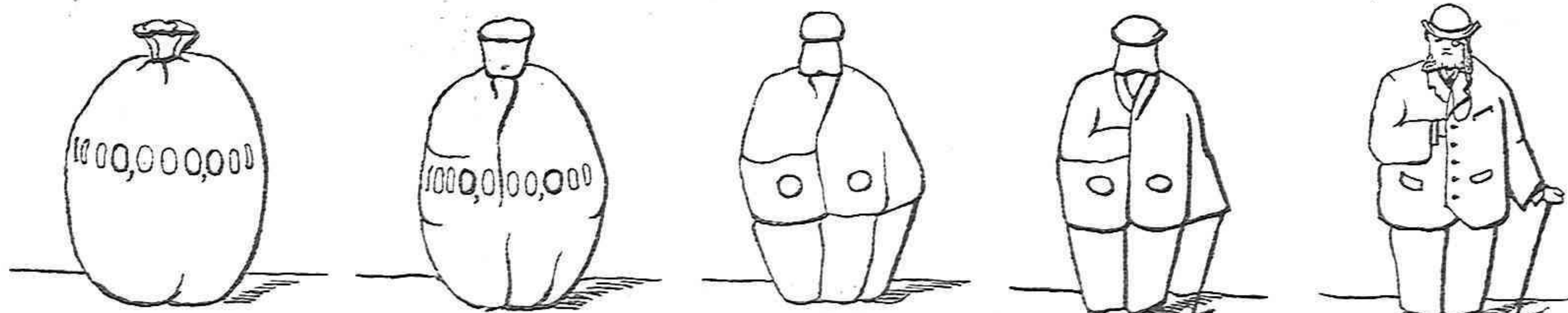
Caballers: Pau de las Calsas Curtas, Cap de fusta, Joseph Salvá, Pep del Pi: Llor al vencedor!

Caballer: Francisco Nugués: Nu qués escrit aixó tan dolent, no 's veuria carbassejat com se veu.—Un lacayo retirat: Bona pensada; ens ha fet riure d' alló més.—Sabi Seba: Es impublicable.—J. Faiges Canals: Aixó es adelantat a pas de tortuga.—Leopoldo Balmaña y Bayell: Será tan graciós com vulgui, pero no ho sembla.—Estripa Cuentos: Aquestas amorosas no descubriren més que bona voluntat.—P. Pet: Aquest cop ha estat poch inspirat.—A. C. N.: Es defectuosa, incorrecta y ampulosa per demés.—A. Torrasin: No, senyor; no pot servir.—S. R. y C. T. G. V. F. E. y V., M. V., F. P., y J. O. y F.: No 'ns es possible publicar las cartas que 'ns envían, per varias rahons.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

Cinematógrafo social

Els diners son abundancia,—els diners son perdicíó,—els diners, y aquí 's demostra,—son els que fan el senyó.